

har nøiere Kjendskab til Inventariet og alle de Forhold, der ere tilstede, for at der ikke skal komme heelt nye Personer ind. Derfor har Udvalget anseet det for rigtigt, at der bliver bevilget Honorarer til saadanne affledigede Underofficerer eller andre Personer, som Krigsministeren maatte kunne finde dertil, hvorved det blev denne muligt at have saadanne, der kunde blive under Krigsforhold. Den Forskjel, der er mellem Fleertallet og Mindretallet, bestaaer i, at Mindretallet dog har troet at finde de Grunde, som Ministeren har anført for at beholde Casernecommandanterne, overveiede, og at det altsaa har foreslaaet, at de skulle bevilges. — Forslaget under Nr. 23 angaaer Veienbegifter og er kun et Overslag. — Forslaget under Nr. 26 angaaer en Sum, som af Ministeriet er opført til leiet Arbeidskraft ved Casernerne, idet man har villet, at man til visse Forretninger ved og i Casernerne, navnlig saadanne, der ere af meget simpel Bestaaelse, som f. Ex. at fele Gaarde, holde Trapper rene, pudse Kamper o. dsl., skulde benytte leiet Arbeidskraft. Der har oprindeligt været forskjellige Meninger derom; jeg har f. Ex. for mit eget Vedkommende været af den Mening, at man stod sig bedre ved at befrie det udfkrevne Mandskab for slige Forretninger, og jeg har derfor været tilbøielig til i den Henseende at holde paa Ministerens Forslag. Fleertallet af Udvalget har imidlertid ikke sat Priis paa, at det udfkrevne Mandskab ikke blev benyttet til det Slags Ting, men foretrækker, at der ogsaa bliver udfkrevet Mandskab dertil, og jeg maa nu ganske henstille dette Spørgsmaal til det ærede Things Skøn. Det er jo vore egne Sønner, vi skulle tilstede at benytte paa denne Maade, og have vi Intet derimod, kunne vi gjøre det. Jeg har for mit Vedkommende ikke fundet Anledning til at dissentiere fra den Anstuelse, som Udvalgets øvrige Medlemmer her have fastholdt.

Alder: Der er et Par Forslag i det foreliggende Affnit, hvori jeg ikke kan være enig hverken med Udvalgets Fleertal eller det Mindretal, idet jeg hverken kan gaae ind paa, at der skal finde Nedsættelse Sted strax eller ved Vacance. Disse Poster angaae Hunsleie-

gødtgjørelse for den commanderende General, Hunsleiegodtgjørelse for to Arrestforvarere og Forholdet med Friholig for Commandanten paa Fæstningen Kronborg. Jeg veed vel, at der i § 27 af Lønningsloven bestemmes, at Antallet af de nu bestaaende Tjenesteboliger, for hvilke intet Afdrag erlægges, ikke kan forøges uden særlig Bevilling. Altsaa kan en saadan Tjenestebolig ikke uden særlig Bevilling gives til Nogen, der ikke allerede har en saadan. Men der er dog Tilfælde, hvor der ikke alene er et simpelt Villighedskrav, men et Villighedskrav, der ligger saa nær ved en positiv Ret, at man ikke bør undlade at lade det skee Fyldest. Der har ved den omtalte § 27 i Lønningsloven været to Hensyn, som have talt for at indbrømme Friholig, nemlig først og fremmest Hensyn til Tjenestens Lørdag, idet man har fundet det rigtigt, at de, der have en vis Bestilling, boe paa det Sted, hvor Bestillingen skal udføres, og dernæst, hvad Tilfældet maa have været med Hensyn til de commanderende Generaler, Hensyn til Chargen. Nu har den ene commanderende General tidligere haft Tjenestebolig, altsaa om ham er der ingen Strid; den anden har faaet en Hunsleiegodtgjørelse; men da det her ikke kan være magtpaaliggende, paa hvilket Sted Manden boer, i hvilken Gade han opholder sig, saa maa det her være Hensynet til Chargen, der har gjort, at han ikke har lidt noget Afdrag, og jeg kan ikke see, at der er Forskjel paa at leie Bolig for den commanderende General eller at give ham en bestemt Bolig, naar den staaer til Tjeneste. Jeg finder derfor, at det er ubilligt at frabrage Beløbene enten nu eller ved Vacance. Med Hensyn til Arrestforvarerne finder jeg det saa klart som muligt, at naar der nogensinde for Tjenestens Lørdag fordres Bolig paa det Sted, hvor Tjenesten udføres, saa maa det være for Arrestforvarernes Vedkommende, og jeg troer, at de altid bør boe ved Arresten, saa at, selv om de ikke tidligere havde haft Friholig, og selv om de ikke ere nævnte i den paagjældende Paragraph i Lønningsloven, vil det være ubilligt, at de skulle lide noget Afdrag for deres Boliger. Jeg skal derfor tilraade Thinget hverken at frabrage noget Beløb strax eller ved Vacance. Det tredje Punkt, jeg vil omtale, angaaer